

ජැක්
සිංහල
වෙහෙර
ව

Jack the Giant

Written by TukTuk

Illustrated by Choven Hen

រតនានិងមករាជាបងប្អូននឹងគ្នា។

ថ្ងៃមួយ កុមារទាំងពីរកំពុងលេងជាមួយមិត្តភក្តិនៅក្បែរផ្ទះដូចសព្វមួយដង។

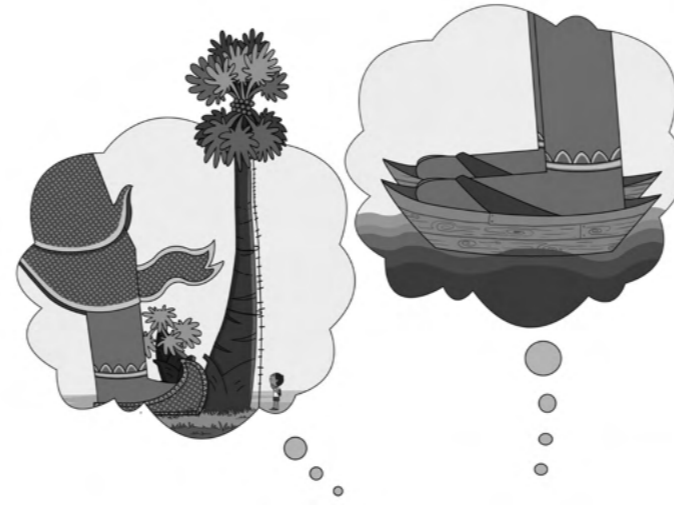
រតនាសួរ « ហ្ន៎! តើពួកឯងធ្លាប់ឃើញយក្សចម្លែកទេ? »

មករាឆ្លើយ « ខ្ញុំមិនដែលឃើញទេ បងប្រាប់ខ្ញុំផងមើល! »

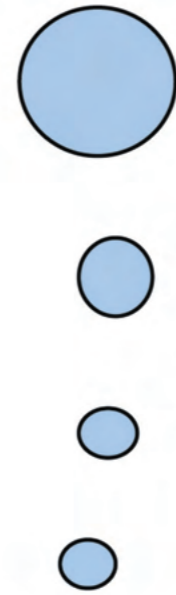
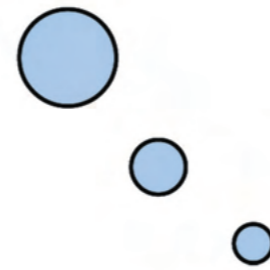
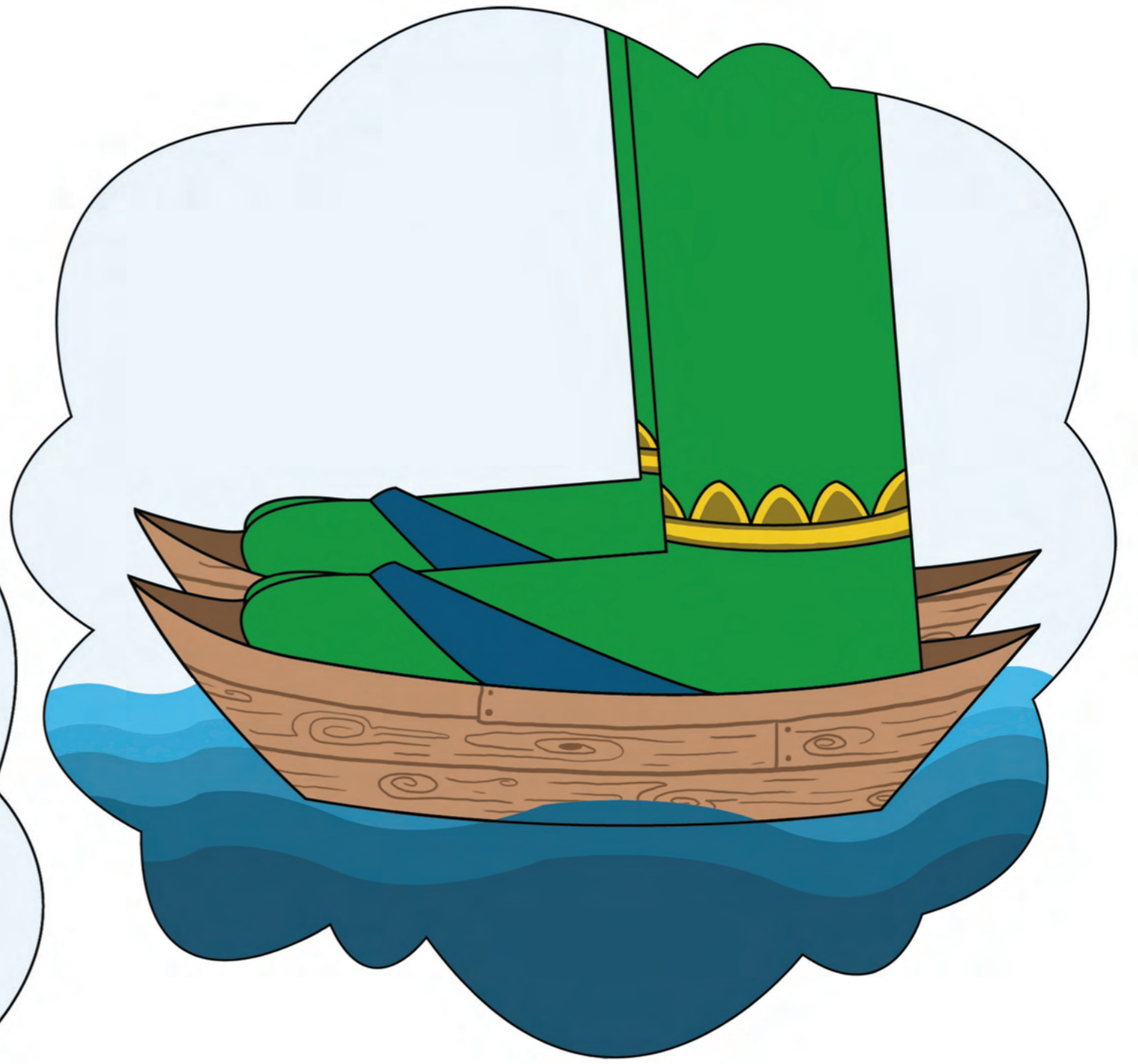
រតនាតបវិញ « គាត់បើករ៉ឺម៉កកង់បី ហើយគ្រប់គ្នាហៅគាត់ថា យក្ស »។

មករាសួរទៀត « មានគាត់ធំទេ? »

រតនាឆ្លើយ « បងពួកគេថាមានគាត់ធំ ហើយខ្ពស់ប៉ុន
ដើមត្នោតហ្ន៎ ហើយស្បែកជើងគាត់ធំប៉ុនទូក... »

ហើយគាត់ចូលចិត្តញ៉ាំក្មេងៗជាអាហារ។

មករាភ្ញាក់មាត់ « អ្នក ញ៉ាំក្មេងៗ! ខ្ញុំមិនចង់ជួបគាត់ទេ »។

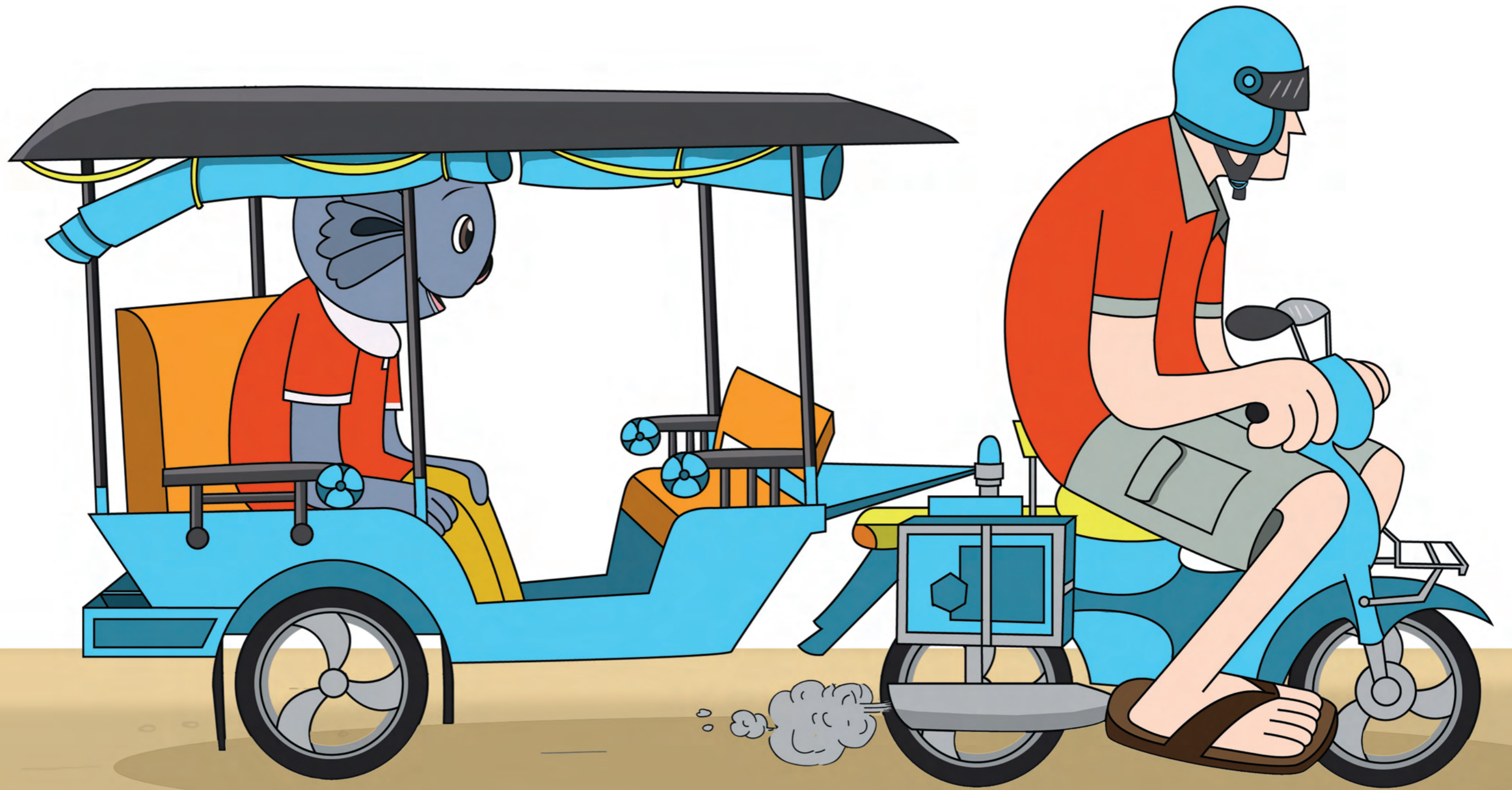

ថ្ងៃមួយ រតនានិងមករាបានបែកកង់ពេលកំពុងជិះតាមផ្លូវពីសាលារៀនត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។
រតនានិងមករាមិនដឹងធ្វើយ៉ាងម៉េច ក៏អង្គុយចាំនៅតាមផ្លូវក្បែរមាត់ទឹក
រង់ចាំក្រែងលោមាននរណាម្នាក់ជិះកាត់ ដើម្បីសុំដោយសារ។

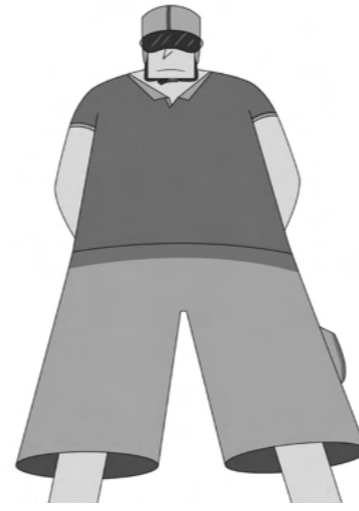
មិនយូរប៉ុន្មាន រ៉ឺម៉កកង់បីមួយបានបើកមកដល់។ កុមារទាំងពីររត់ដៃយាត់រ៉ឺម៉កកង់បី។
រ៉ឺម៉កកង់បីនោះមានពណ៌ខៀវ ហើយអ្នកបើកក៏ពាក់មួកការពារ
សុវត្ថិភាពពណ៌ខៀវដែរ។ នៅបាំងខាងក្រោយ
មានសត្វអ្វីម្យ៉ាងដែលកុមារទាំងពីរមិនដែលស្គាល់។
រតនានិងមករាមានអារម្មណ៍ភ័យតិចៗ។

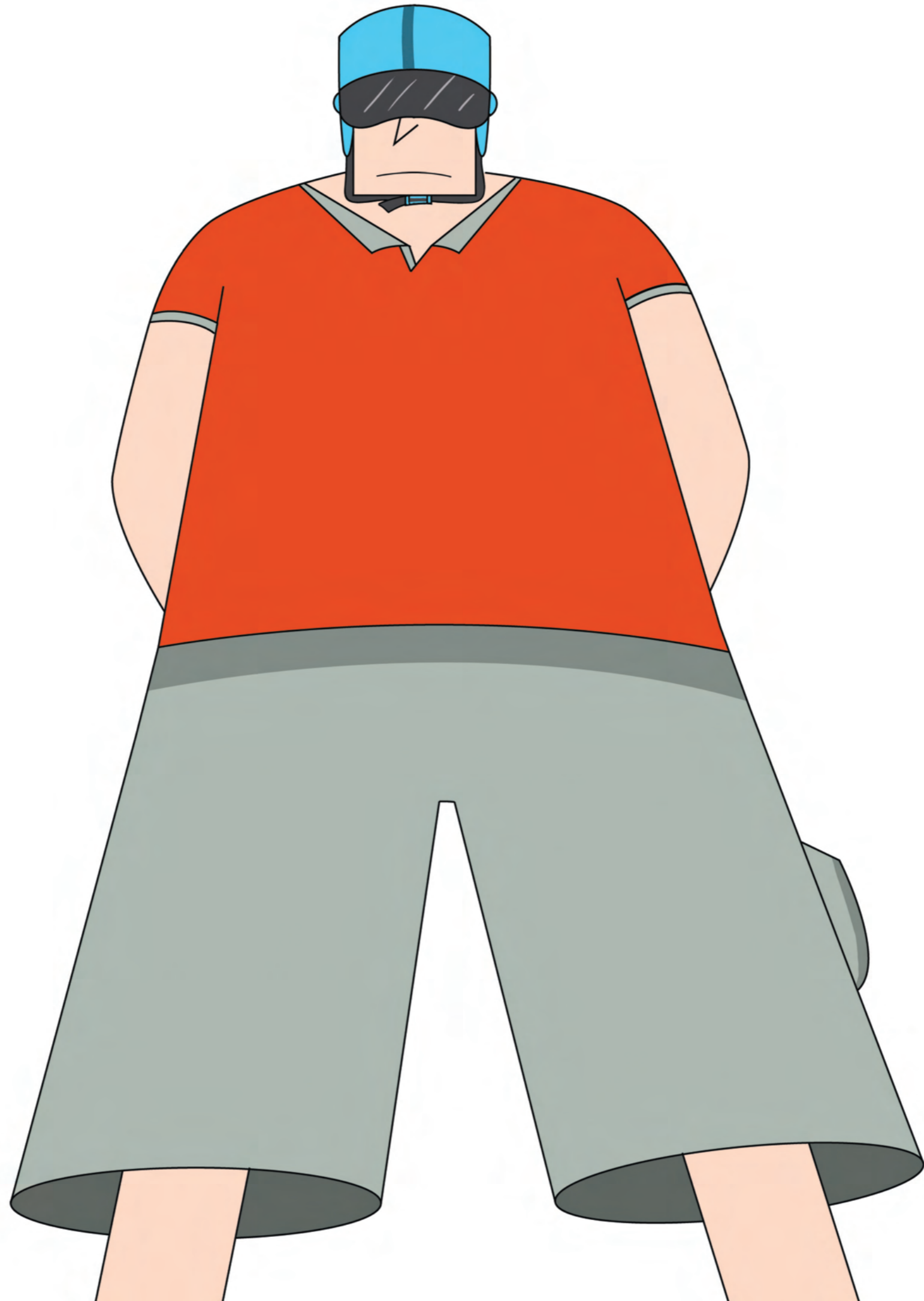

ពេលដែលរ៉ឺម៉កកង់បីឈប់ រតនានិងមករាសង្កេតឃើញថា
អ្នកបើក រ៉ឺម៉កកង់បីមានជើងធំណាស់។

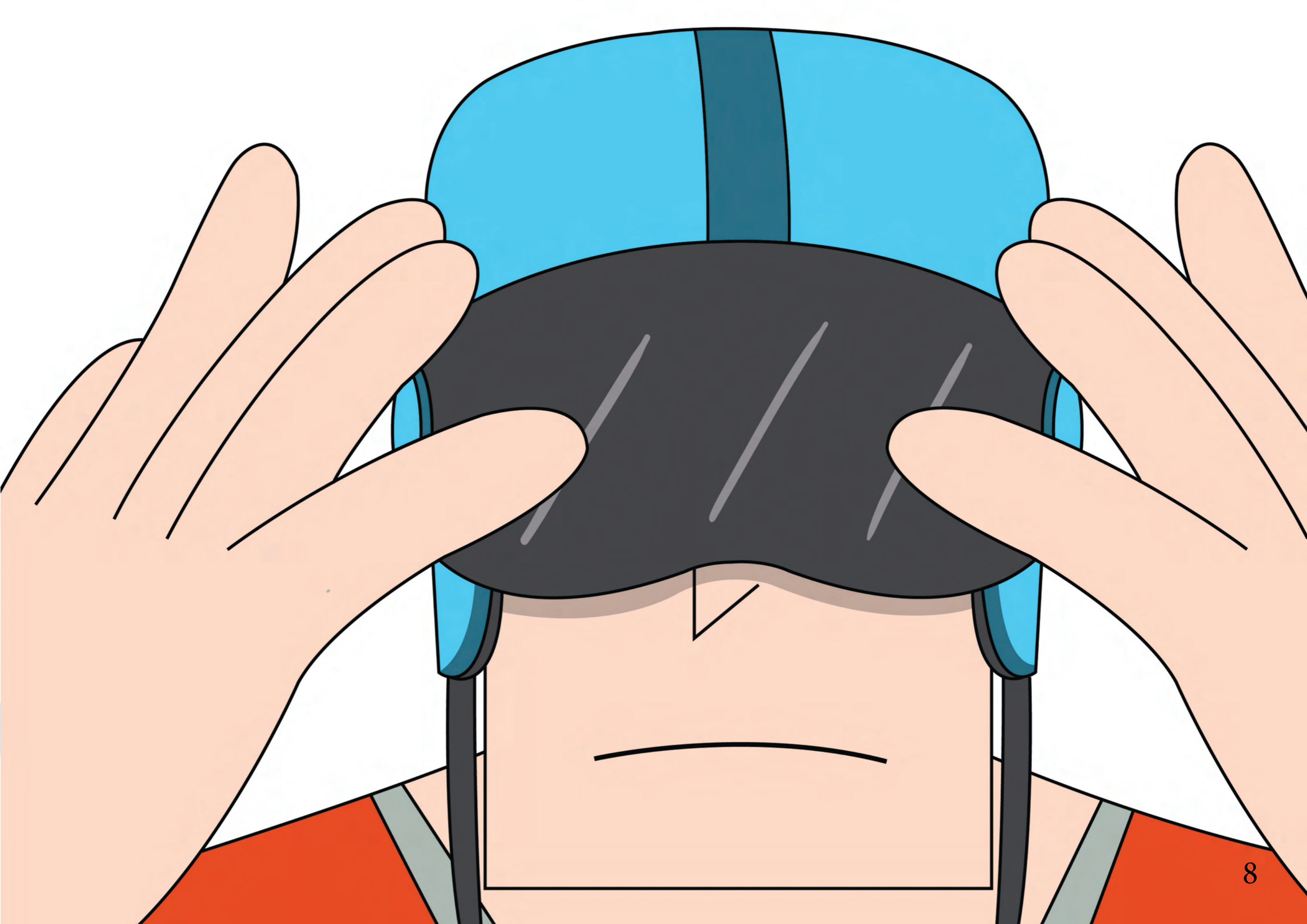

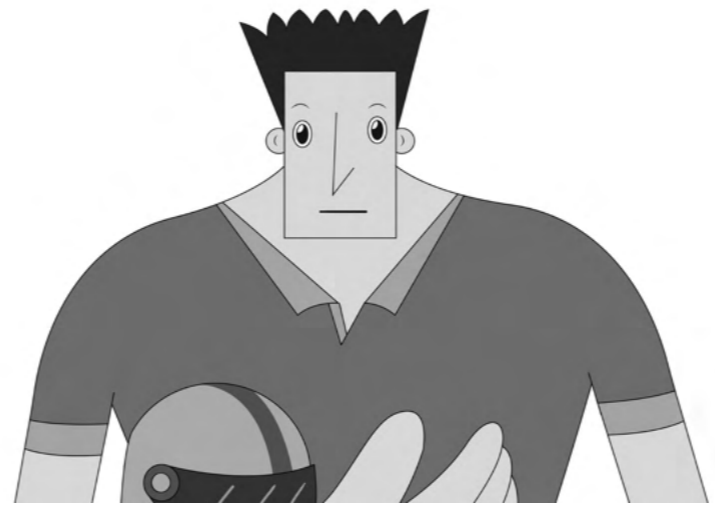
ពេលដែលគាត់ចុះពីលើរ៉ឺម៉កកង់បី គាត់ឈរខ្ពស់ឡើងជម្រាង។
រតនានិងមករាកាន់តែភ័យថែមទៀត។

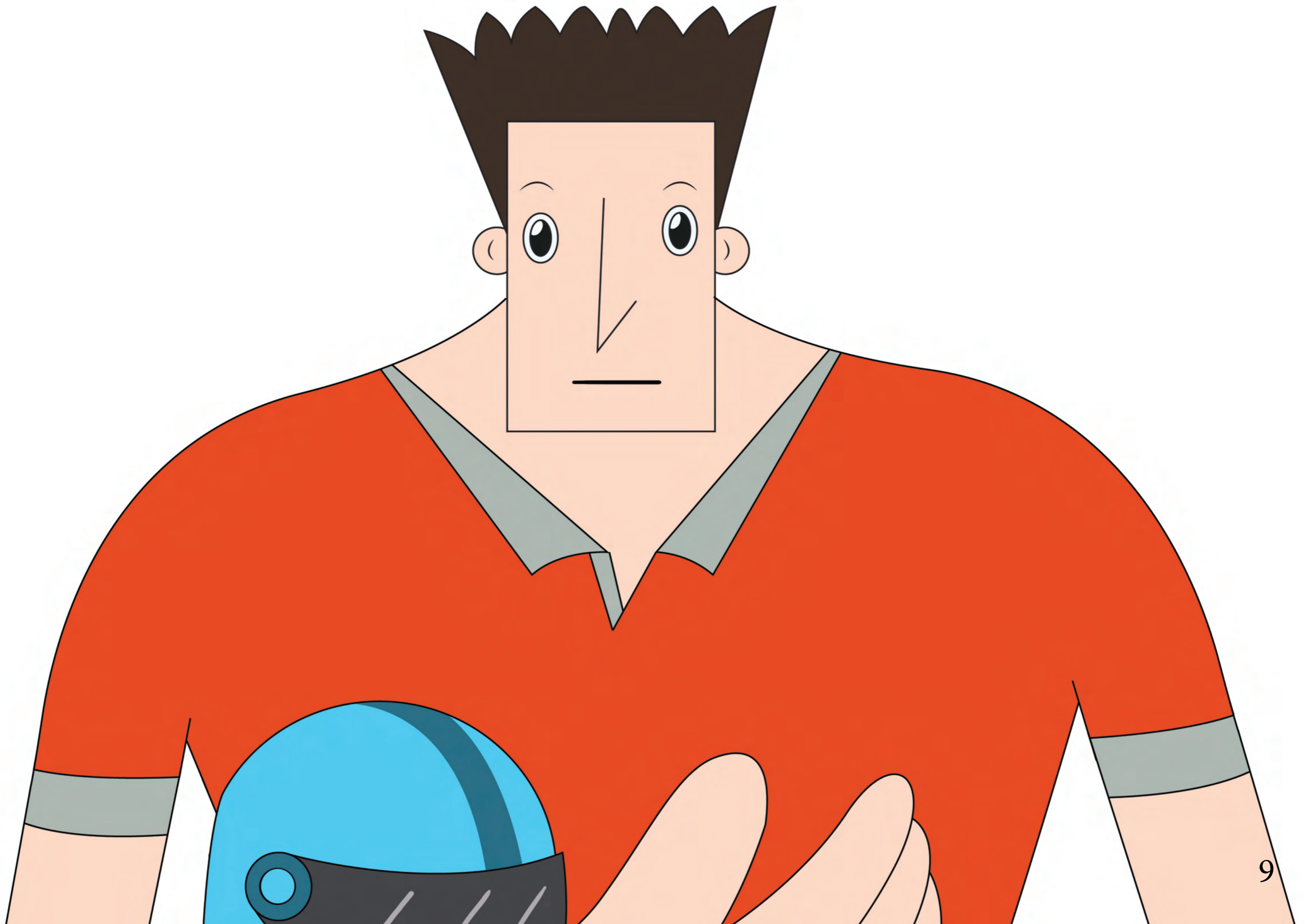

អ្នកបើករ៉ឺម៉កកង់បីដោះម្នាក់ការពារសុវត្ថិភាពចេញ...

...គាត់មានមុខចម្លែកខ្លាំងណាស់!
រតនានិងមករាភិតភ័យកាន់តែខ្លាំង។

អ្នកបើករ៉ឺម៉កកង់បីនិយាយទាំងសម្លេងធំៗ « សួស្តី! ខ្ញុំឈ្មោះយ៉ែក! មានអ្វីឱ្យខ្ញុំជួយទេ? »
រតនានិងមករាងើយមុខមើលទៅយ៉ែក ហើយខ្សឹបគ្នា
« តើគាត់និយាយថាគាត់ឈ្មោះយក្សមែនទេ? អ្នកយ! ខ្ញុំគិតថាយើងគួរតែរត់ទៅល្អជាង » ។

យ៉ែក ឮអ្វីដែលក្មេងៗខ្សឹបគ្នា។

គាត់តប « កុំបារម្ភអីណាក្មេងៗ! ខ្ញុំមិនមែនជា យក្សទេ! ខ្ញុំឈ្មោះយ៉ែកទេតើ »។

រតនានិងមករានៅតែភ័យខ្លាចដដែល។

អ្នកដែលអង្គុយនៅបាំងខាងក្រោយរ៉ឺម៉កកង់ប៊ីក៏ចុះមក

« សួស្តី! ខ្ញុំឈ្មោះខេទី! ខ្ញុំគឺជាសត្វ ខូអាឡា! តើអ្នកទាំងពីរឈ្មោះអ្វីដែរ? »

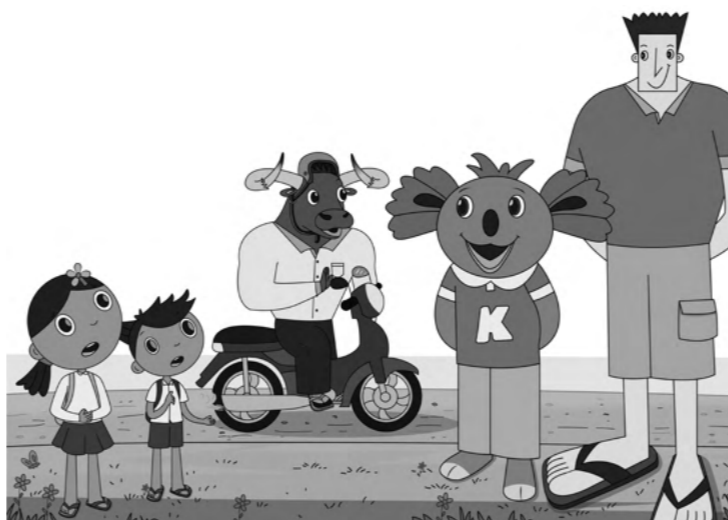
រតនាតបវិញ « ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំទៅអ្នកបានទេ ព្រោះថា អ្នកគឺជាមនុស្សចម្លែក...»

រតនានិងមករាកាន់តែភ័យខ្លាំងឡើងៗ។

កុមារទាំងពីរមិនដឹងធ្វើយ៉ាងម៉េច ដើម្បីរត់គេចឱ្យឆ្ងាយពីមនុស្សចម្លែកទាំង

ពីរនាក់នោះទេ។

« ពីបៗ! ពីបៗ! »

ពួកគេបានឮសំឡេងស៊ីប្លេម៉ូតូ ហើយបុរសម្នាក់ក៏បន្លឺសំឡេងឡើង

« ស្អី យ៉ែក! ស្អី ខេទី! ស្អីក្មេងៗ! ទាំងអស់គ្នាសុខសប្បាយជាទេ? »

មករា ងាកទៅទាំងភ្ញាក់ផ្អើល

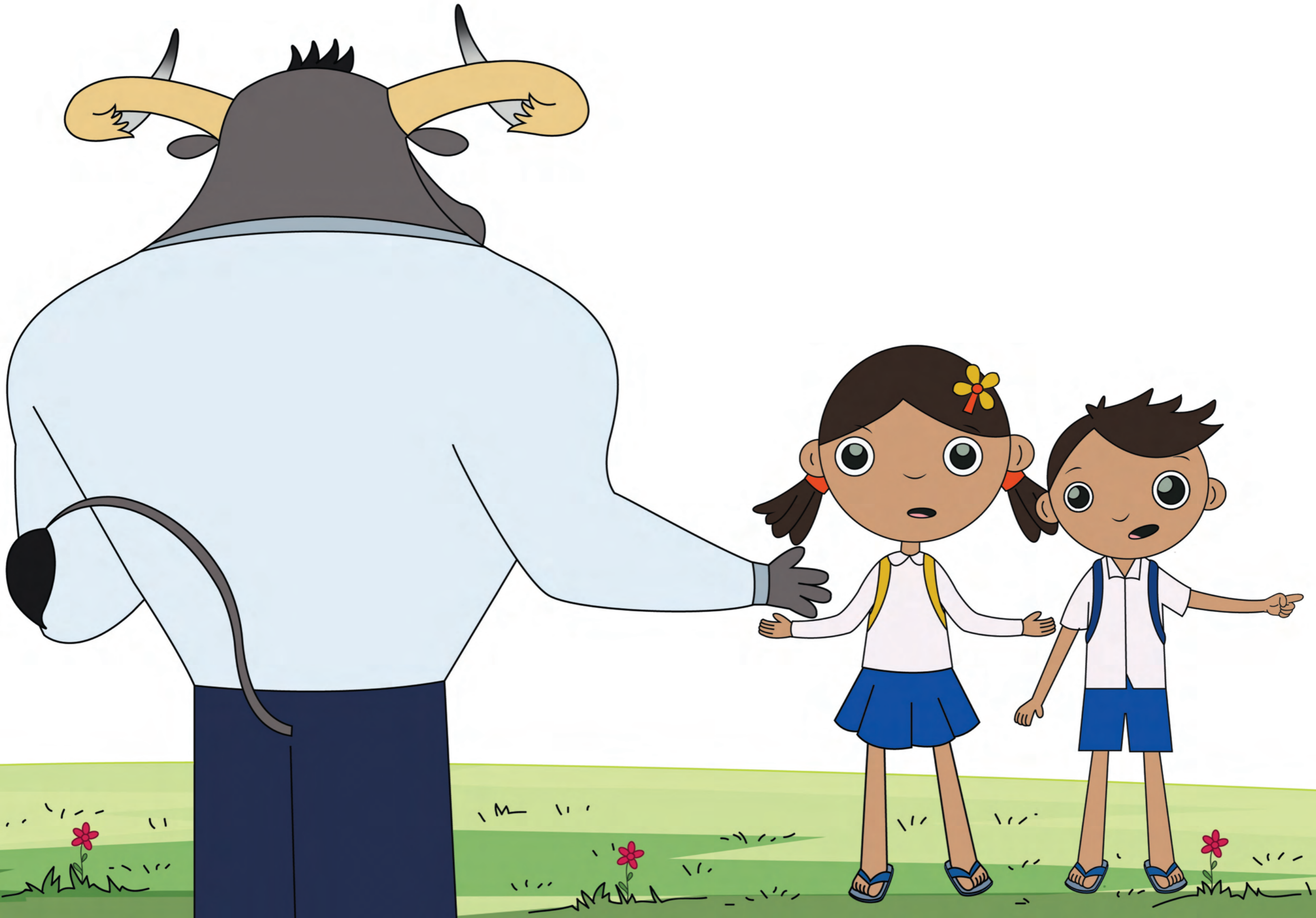
« អូ! លោកគ្រូតើ! ជម្រាបសួរលោកគ្រូ តើលោកគ្រូស្គាល់យ៉ែកនិងខេទីដែរមែនទេ?..»

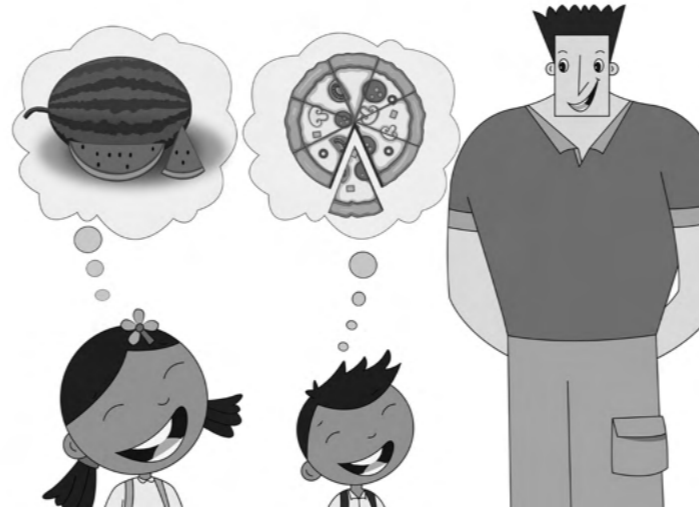
លោកគ្រូសុខឆ្លើយ « បាទស្គាល់!ពួកយើងគឺជាមិត្តភក្តិនឹងគ្នាទៀតផង »។

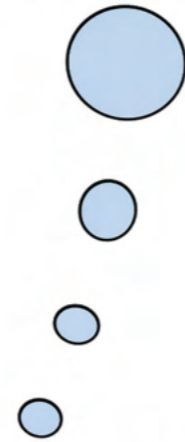
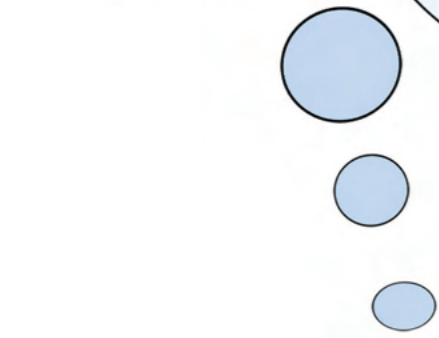
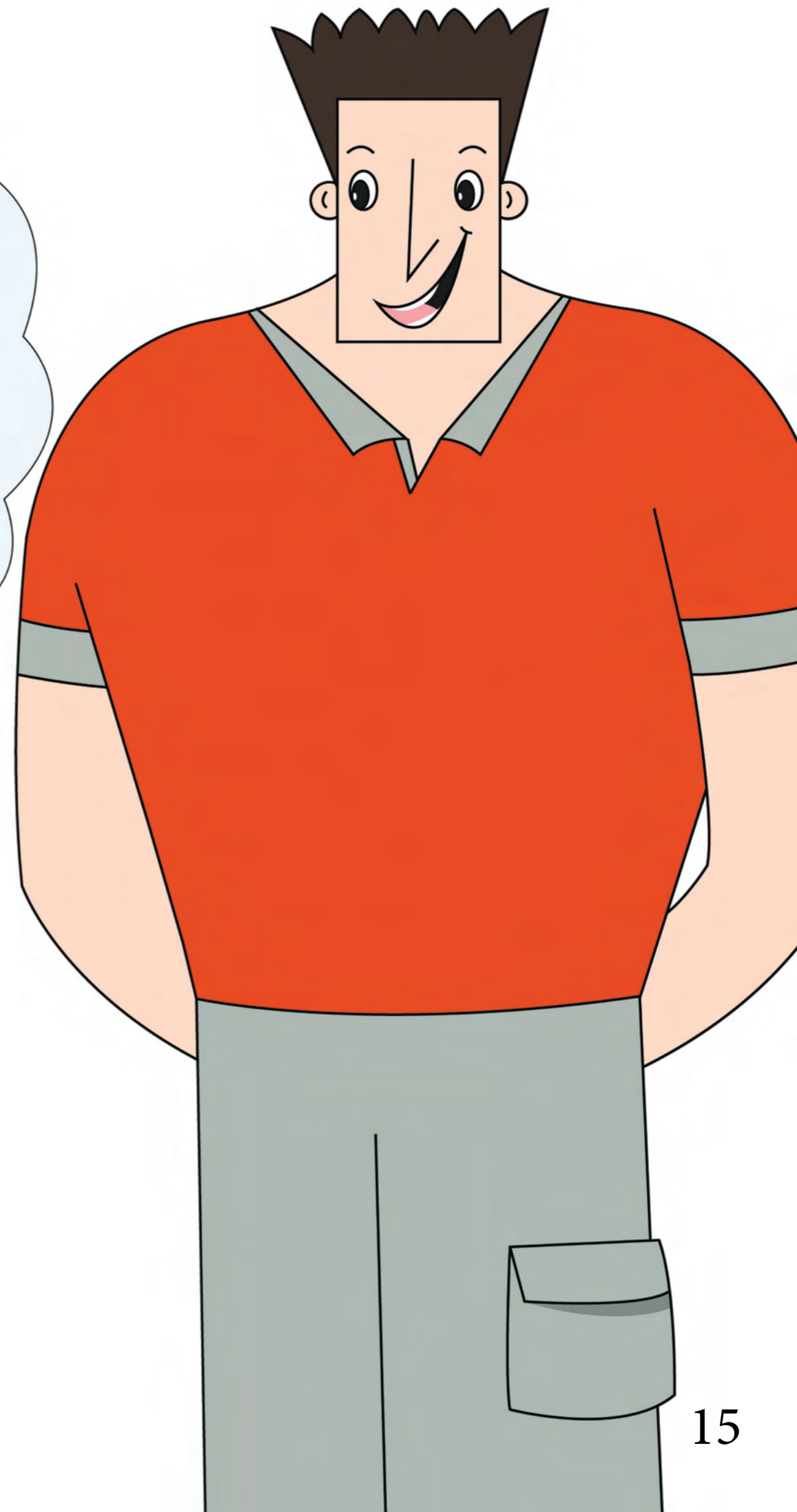
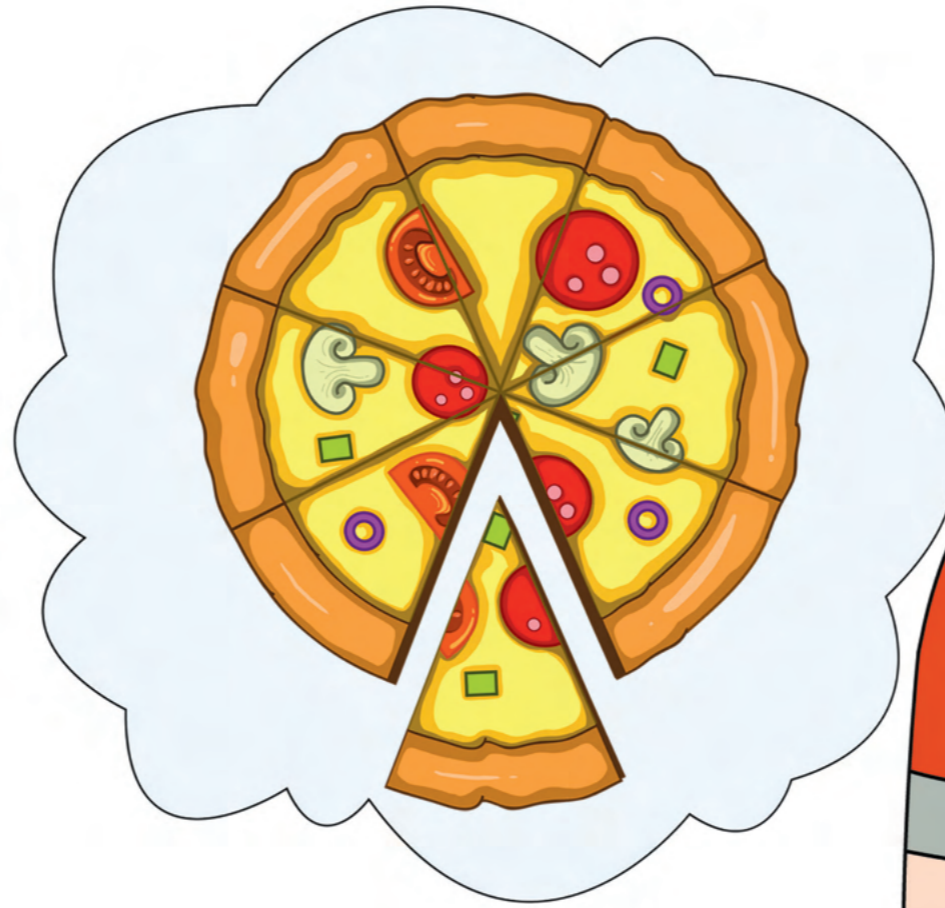
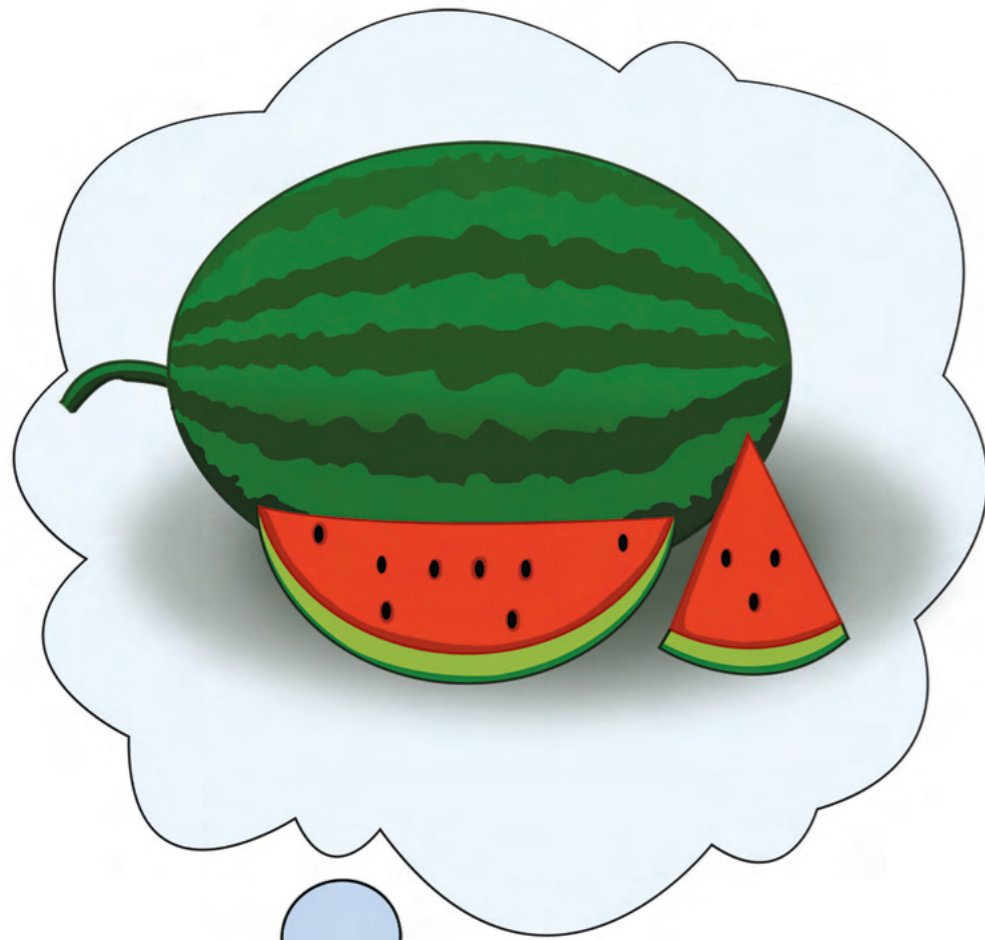

លោកគ្រូសុខសួរមករា និងរតនា « តើអ្នកទាំងពីរនាក់កំពុងធ្វើអ្វីហ្នឹង? »
រតនាឆ្លើយ « ចាសលោកគ្រូ កង់របស់ខ្ញុំបានបែក ហើយពួកខ្ញុំកំពុងរង់ចាំក្រែង
មានអ្នកណាម្នាក់មកជួយពួកខ្ញុំហ្នឹងណា ហើយយើងនិងខេទីក៏បានមកដល់ » ។
មករាលួចសួរលោកគ្រូសុខខ្សឹបៗ « លោកគ្រូៗ! តើយើងចូលចិត្តញ៉ាំក្មេងៗជាអាហារមែនទេ? »
លោកគ្រូសុខឆ្លើយទាំងអស់សំណើច « អត់ទេ! អត់ទេ! វាមិនមែនជាការពិតនោះទេ » ។

យើងឮដូចនេះ ក៏និយាយត « កុំយល់ច្រឡំនឹងខ្ញុំអី! ខ្ញុំមិនចូលចិត្តញ៉ាំក្មេងៗទេ
តែខ្ញុំចូលចិត្តញ៉ាំភីហ្សានិងផ្លែឪឡឹក »។
ទាំងអស់គ្នាសើចគឺល... « ហាសហា ហិហិ »។

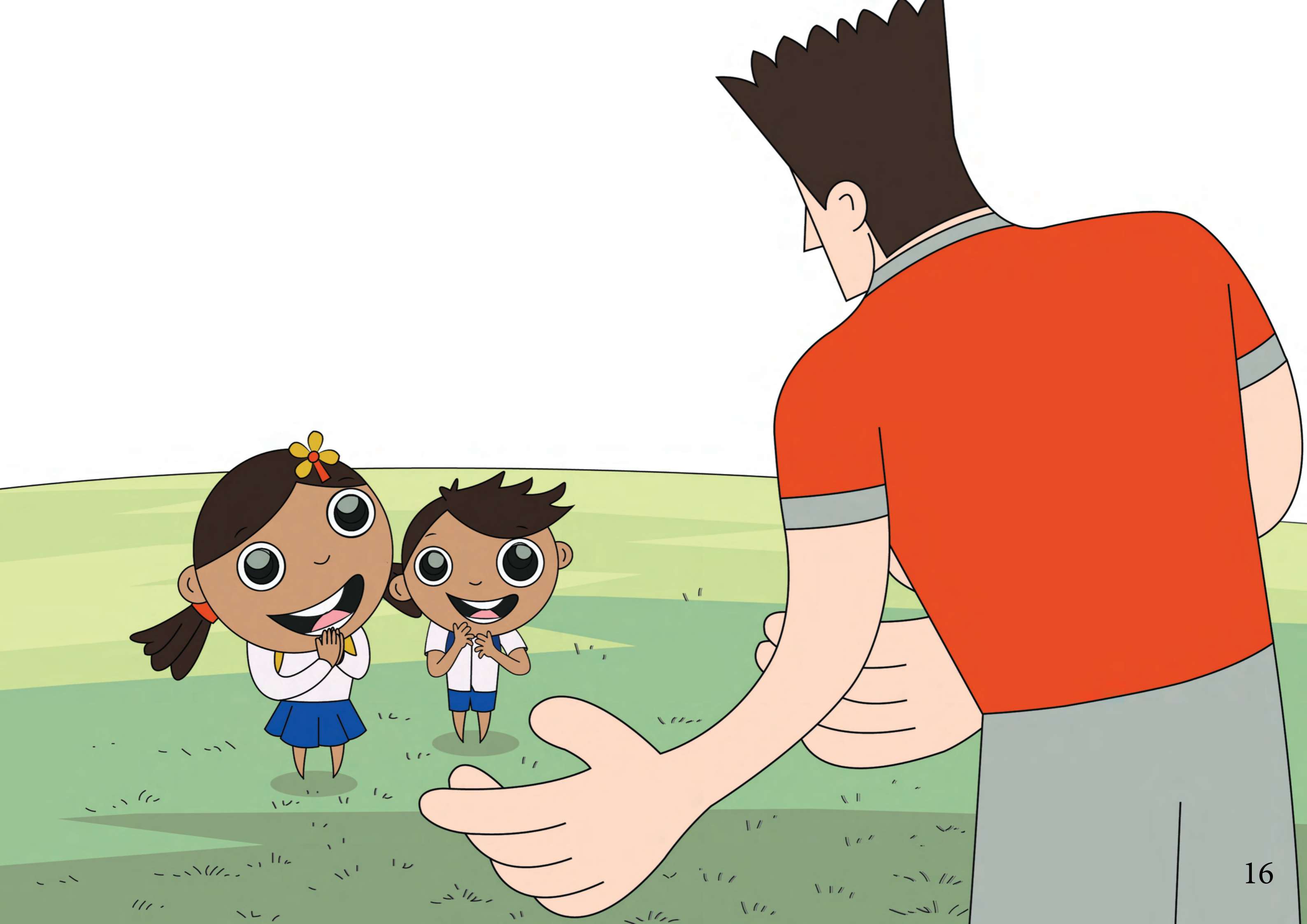

យ៉ែកសួររតនានិងមករា « តើអ្នកទាំងពីរឈ្មោះអ្វីដែរ? »

កុមារទាំងពីរឆ្លើយបន្តបន្ទាប់គ្នា « ខ្ញុំឈ្មោះ រតនា ចំណែកខ្ញុំឈ្មោះ មករា »។

យ៉ែកបន្ត « អូ! វិករាយណាស់ដែលបានស្គាល់ រតនានិងមករា! ចាំខ្ញុំជូនអ្នកទាំងពីរទៅផ្ទះណា! »

ទាំងអស់គ្នាក៏ជម្រាបលាលោកគ្រូសុខ។ យ៉ែកបានចងកង់របស់រតនានិងមករា
នៅពីក្រោយរ៉ឺម៉កកង់បី។ បន្ទាប់មក កុមារទាំងពីរក៏ឡើងលើរ៉ឺម៉កកង់បី ហើយយ៉ែក
ក៏បើកវាចេញទៅ។ រតនានិងមករាជជែកលេងជាមួយ ខេទីតាមផ្លូវរហូតដល់ផ្ទះ។
ខេទីបាននិយាយប្រាប់កុមារទាំងពីរអំពីប្រទេស អូស្ត្រាលីដែលជាទីកន្លែង
កំណើតរបស់គាត់និងយ៉ែក។
រតនានិងមករាមានសំណួរជាច្រើនដែលចង់សួរទៅកាន់គាត់ ប៉ុន្តែពេលវេលាខ្លីពេក
រ៉ឺម៉កកង់បីក៏បានទៅដល់ផ្ទះរបស់ពួកគេ។

រតនានិងមករាលោតចុះពីលើរ៉ឺម៉កកង់បី « អរគុណច្រើន យ៉ែកនិងខេទី! ថ្ងៃក្រោយជួបគ្នា! »
ហើយរតនានិងមករាក៏រត់ទៅលេងជាមួយមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេបាត់ទៅ។

រតនាបានប្រាប់មិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ « ពួកខ្ញុំបានជួបយករួចម្នាក់នោះហើយ មានគាត់ធំ
ហើយខ្ពស់មែន តែមិនមែនខ្ពស់ដូចជាដើមត្នោតនោះទេ ស្បែកជើងគាត់ក៏ធំដែរ
តែមិនមែនធំប៉ុនទូកនោះទេ ហើយគាត់ក៏មិនមែនញ៉ាំក្មេងៗជាអាហារដែរ
តែគាត់ចូលចិត្តញ៉ាំភីហ្សានិងផ្លែឪឡឹកតែប៉ុណ្ណោះ គាត់ឈ្មោះថា យ៉ែក
មិនមែនឈ្មោះថា យក្សនោះទេ មិត្តភក្តិរបស់គាត់ឈ្មោះ ខេទី គឺជាសត្វ ខូអាឡា
ហើយពួកគេក៏ជាមិត្តភក្តិរបស់លោកគ្រូសុខផងដែរ » ។

មករាបន្តទៀត « ខ្ញុំចង់ជួបពួកគាត់ម្តងទៀតក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ »។
ក្មេងៗទាំងអស់ក៏បន្ទូល « មែនហើយៗ! សូម្បីតែពួកយើងក៏ចង់ជួបពួកគាត់ដែរ »។

យក្ស ចម្លែក

អ្នកនិពន្ធ៖ TukTuk

អ្នកគំនូរ៖ ហ៊ិន ឆវីន

គំនូរជីវចល

ធនធានបង្រៀន

អង្គការរ៉ូម៉ែកកង់ប៊ី
សម្រាប់កុមារ R4C

